

Nr 228.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning angående rätt för Konungen att förordna om uttagande av antidumping- och utjämningstullar; given Stockholms slott den 31 mars 1950.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogat förslag till förordning angående rätt för Konungen att förordna om uttagande av antidumping- och utjämningstullar.

Under Hans Maj:ts

Min allernädigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Per Edvin Sköld.

Propositionens huvudsakliga innehåll.

I propositionen föreslås bestämmelser, enligt vilka Kungl. Maj:t skall äga att i förekommande fall förordna om uttagande av antidumping- eller utjämningstull i enlighet med bestämmelserna i Havana-stadgan och allmänna tull- och handelsavtalet (GATT).

F ö r s l a g
till
**förordning angående rätt för Konungen att förordna om uttagande
av antidumping- och utjämningsstullar.**

Härigenom förordnas som följer.

Föreligga i fråga om importvara sådana omständigheter, som enligt bestämmelserna i Havana-stadgan eller allmänna tull- och handelsavtalet (GATT) berättiga till uttagande av antidumping- eller utjämningsstull, äger Konungen, där så prövas erforderligt, förordna om uttagande av dylik tull i enlighet med nämnda bestämmelser.

Då skäl därtill äro må sådant förordnande meddelas provisoriskt i avbidan på ytterligare utredning. Föranleder utredningen icke definitivt förordnande, skall det provisoriska förordnandet förklaras förfallet och i anledning därav erlagd antidumping- eller utjämningsstull utan dröjsmål återbetalas.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1950 och gäller till och med den 30 juni 1953. Förordnande, som Konungen meddelat med stöd av denna förordning, skall icke gälla längre än förordningen äger giltighet.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 31 mars 1950.

N ä r v a r a n d e :

Statsministern ERLANDER, statsråden SKÖLD, QUENSEL, DANIELSON, VOUGT, ZETTERBERG, NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, MOSSBERG, WEIJNE, ANDERSSON, LINGMAN.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sköld, anför efter gemensam beredning med chefen för handelsdepartementet.

Vid anmälan för Kungl. Maj:t den 27 januari 1950 av frågan om Sveriges anslutning till allmänna tull- och handelsavtalet (GATT) meddelade jag min avsikt att senare återkomma till en av 1948 års tullförhandlingskommitté väckt och under utredning varande fråga om skydd mot dumping. Sedan numera utredningen i ämnet slutförts, torde jag ånyo få anmäla sistnämnda fråga.

Beteckningen *dumping* plägar användas om förfaranden av skiftande innebörd, vilka emellertid alla ha det gemensamt, att de innebära försäljning (på export) till ett pris, som ur en eller annan synpunkt framstår såsom anmärkningsvärt lågt. De åsyftade förfarandena falla i regel under någon av följande kategorier:

a) *egentlig dumping*: exportpriset är lägre än hemmamarknadspriset i exportlandet (eventuellt lägre än produktionskostnaden);

b) *valutadumping*: det låga priset beror därpå, att den inhemska prisnivån i ett exportland, vars valuta är i sjunkande eller nyligen sänkts, ej stiger i takt med nedgången i valutakursen; samt

c) »*falsk dumping*»: det låga priset är en följd av låga arbetslöner, ringa kostnader för sociala förmåner, låga skatter o. s. v. i exportlandet; denna företeelse är ofta av beskaffenhet att kunna benämnas *social dumping*.

Om det låga priset möjliggöres genom exportpremier eller andra subventioner, brukar man tala om *premedumping*. I den mån sådant förfarande medför lägre exportpris än hemmamarknadspris, är det att hänföra till egentlig *dumping*; i den mån så icke är förhållandet, kan det betraktas som en mer eller mindre flagrant form av falsk *dumping*.

För att hindra de skadeverkningar å importlandets näringsliv, som *dumping* från utlandets sida kan innebära, ha vissa länder redan tidigare infört lagstiftning mot *dumping*, i regel innebärande möjlighet att belägga dumpad vara med särskild tull, avsedd att uppväga den genom *dumpingen* ernädda fördelen i prishänseende. Lagstiftningen kan avse skilda slag av *dumping*; vanligt är att den särskilt tager sikte på *premedumping*. Den

synes i stor utsträckning ha karaktär av beredskapslagstiftning, som endast i mera speciella fall kommer i praktisk tillämpning.

I den stadga för en blivande världshandelsorganisation (ITO), som slutligt utformades vid Havana-konferensen, ha nu skapats internationella regler för behandling av dumping. Havana-stadgan medger uttagande av särskilda tullar, avsedda att uppväga eller förhindra dels *egentlig dumping*, dels *premedumping*, även om denna icke skulle yttra sig såsom egentlig dumping. Mot valutadumping samt sådan falsk dumping, som icke är att anse såsom premedumping, få dylika tullar icke tillgripas, utan eventuellt erforderliga åtgärder till skydd mot dylika förfaranden få vidtagas inom ramen för stadgans övriga bestämmelser, d. v. s. i regel i form av vanliga tullförhöjningar. Beträffande valutadumpingen kan emellertid framhållas, att stadgan ålägger medlemmarna att vara anslutna till Internationella valutafonden eller träffa motsvarande avtal med organisationen, vilket bland annat har till syfte att förhindra valutadumping. I fråga om falsk dumping, annan än premedumping, d. v. s. mestadels social dumping, kan erinras om de bestämmelser angående exempelvis skälig arbetarstandard, som givas i andra delar av stadgan.

Havana-stadgans bestämmelser i ämnet återfinnas i stadgans artikel 34 med tillhörande anmärkningar. Texten på engelska språket till dessa bestämmelser torde jämte svensk översättning få bifogas statsrådsprotokollet (*Bilaga*). För bestämmelsernas innehåll må här lämnas följande redogörelse.

Tullar avsedda att uppväga eller hindra egentlig dumping benämnas i stadgan *antidumpingtullar*. De få icke uppgå till högre belopp än dumpingmarginalen, d. v. s. i regel skillnaden mellan exportpriset och hemmamarknadspriset i exportlandet (moment 2). Vid bedömande av huruvida dumping föreligger skall vederbörlig hänsyn tagas till olikheter i försäljningsvillkor, olikheter i beskattning samt andra olikheter, som påverka prisernas jämförbarhet (moment 1).

Tullar för uppvägande av premedumping — vilket uttryck dock icke användes i stadgan — betecknas av densamma *utjämningsstullar*. Sådana tullar få icke utgå med högre belopp än den uppskattade premie eller subvention, som befunnits utgå i ursprungs- eller exportlandet, direkt eller indirekt, för tillverkning, produktion eller export av en vara, inbegripet särskild subvention för transport av varan (moment 3).

För undvikande av dubblering i fall av premedumping, som yttrar sig såsom egentlig dumping, förbjödes samtidig tillämpning av antidumping- och utjämningsstull för att möta ett och samma läge, som uppkommit genom dumping eller exportsubventionering (moment 5). Tullar av ifrågavarande slag få icke tillgripas av den anledningen att en vara på ett eller annat sätt undantages från tullar eller skatter i ursprungs- eller exportlandet (moment 4). Som en viktig begränsning av rätten att begagna tullar av ifrågavarande slag är föreskrivet, att dylika tullar få användas endast under förutsättning att dumpingen eller subventioneringen förorsakar eller hotar att förorsaka väsentlig skada å en befintlig inhemsk industri eller avsevärt försenar upprättandet av en inhemsk industri; med organisationens medgi-

vande kunna sådana tullar dock få tillgripas även mot dumping eller subventionering, som på liknande sätt drabbar en industri i annat medlemsland (moment 6). Det må framhållas att enligt ett vid Havana-konferensen gjort tolkningsuttalande begreppet »industri» här skall anses innefatta även jordbruk, skogsbruk, gruvdrift och liknande näringsgrenar.

Rätten att pålägga antidumping- och utjämningstullar är ur vissa synpunkter av mindre vikt, så länge fråga är om varuslag, beträffande vilka importlandet har fria händer i tullhänseende, eftersom här alltid föreligger möjligheten att motverka dumping genom höjning av den vanliga tullen. Havana-stadgans bestämmelser ge möjlighet att genomföra erforderlig tullhöjning på ett mera ändamålsenligt sätt, nämligen så att den drabbar endast den dumpade varan och icke andra varor av samma slag. Annorlunda är förhållandet då det gäller varor, beträffande vilka importlandet bundit tullen vid viss nivå, eftersom ett ovillkorligt åtagande av denna innebörd utgör hinder för uttagande av högre tull, vare sig detta sker i form av vanlig tullförhöjning eller genom speciella tullar. Vill man ha möjlighet att inskrida mot dumping beträffande varor av nu ifrågavarande slag, är det tydligen ofrånkomligt att bindingsklausulen förses med en särskild undantagsbestämmelse härom. Detta har beaktats vid utformningen av allmänna tull- och handelsavtalet (GATT), i vilket *dels* intagits med Havana-stadgan analoga bestämmelser om antidumping- och utjämningstullar (artikel VI med tillhörande anmärkningar), *dels* uttryckligen föreskrivits att i avtalet gjorda koncessioner icke skola utgöra hinder för uttagande av dylika tullar i överensstämmelse med föreskrifterna i avtalet (artikel II, moment 2 b).

Frågan om skydd mot dumping har upptagits av 1948 års tullförhandlingskommitté i en den 7 november 1949 avgiven sammanfattande rapport angående förberedelserna för vår anslutning till allmänna tull- och handelsavtalet. Kommittén har ansett att de allmänna bestämmelser, som kunde påkallas i anslutning till ifrågavarande regler i avtalet, borde övervägas i samband med vår anslutning till avtalet. I en inom kommittén utarbetad promemoria, till vilken kommittén hänvisat, har ytterligare anförts bland annat följande.

Den världsomfattande nedpressning och bindning av de anslutna ländernas tullmurar, som GATT innebär, hade säkerligen icke varit möjlig att genomföra, därest länderna berövats möjligheten att med tjänliga medel bekämpa dumpingföreteelser. Medgivandet att tillämpa antidumping- och utjämningstullar får därför icke betraktas som en eftergift åt protektionistiska intressen utan är snarare en nödvändig förutsättning för förverkligande av GATT:s syften. Detta har även kommit till uttryck vid tullförhandlingskommitténs utredningar rörande möjligheten av svenska tullkoncessioner i samband med Sveriges anslutning till GATT. Såsom skäl mot dylika koncessioner har nämligen i många fall anförts risken för dumping från utlandet. I betraktande av de förut relaterade möjligheter, som avtalet medgiver till ingripande mot sådant förfarande, har emellertid samförstånd kunnat vinnas om förordande av koncessioner i större omfattning än som torde ha blivit fallet om dessa möjligheter icke förelegat.

Att överlåta åt tullmyndigheterna att med stöd av en generell lagstiftning

taga ställning till frågan om uttagande av antidumping- eller utjämningstull torde emellertid av flera skäl icke böra ifrågakomma, utan tull av detta slag bör uttagas först efter särskilt förordnande sedan förekomsten av dumping och dess skadliga inverkan på svenskt näringsliv vederbörligen konstaterats. Sådant förordnande skulle kunna meddelas efter beslut av riksdagen i varje särskilt fall. I sådana fall då ett ingripande blir erforderligt torde det emellertid vara angeläget att det sker utan dröjsmål. Därför torde Kungl. Maj:t, i varje fall under tid då riksdagssession ej pågår, böra äga rätt att besluta om åsättande av dylika tullar. Gällande förordning angående rätt för Konungen att åsätta särskild tullavgift, vilken måhända formellt sett skulle kunna åberopas, torde icke vara avsedd eller lämpad för här ifrågavarande ändamål. Då det rör sig om en speciell och i vår lagstiftning icke tidigare begagnad form av tullar, synes det lämpligast att bemyndigande lämnas Kungl. Maj:t genom särskilt riksdagsbeslut. Detta torde böra täcka de i GATT givna möjligheterna för tillämpning av tullar av ifrågavarande slag, antingen genom direkt hänvisning till avtalet eller genom utformning på grundval av avtalstexten.

Olika uppfattningar kunna råda, huruvida bemyndigandet i fråga skall gälla generellt eller endast under tid, då riksdagssession ej pågår. Har principen om antidumping- och utjämningstullar godtagits, torde emellertid dess tillämpning i enskilda fall vara en fråga av huvudsakligen teknisk natur, som knappast kan anses påkalla riksdagens ställningstagande. Skäl synas därför tala för att bemyndigandet erhåller generell giltighet.

Såsom fallet ofta är i utlandet torde lagstiftningen i fråga närmast få anses som en beredskapsåtgärd, som redan genom sin blotta existens verkar återhållande på dumpingtendenser riktade mot vårt land.

Över den sålunda väckta frågan ha yttranden avgivits av kommerskollegium, som i ärendet hört Stockholms handelskammare, handelskammaren i Göteborg, Skånes handelskammare, Kooperativa förbundet, Sveriges allmänna exportförening, Sveriges grossistförbund, Sveriges industriförbund och Sveriges lantbruksförbund, samt av generaltullstyrelsen och lantbruksstyrelsen.

Stockholms handelskammare har i princip ställt sig tveksam till införlivandet med vår tullagstiftning av särskilda dumpingbestämmelser. Handelskammaren ansåge svårigheterna vara betydande, både att konstatera, om ett pris vore att betrakta som dumpingpris, och att konstruera ingripandena på sådant sätt, att verkningarna därav blevo de avsedda. Om det för förhindrande av att vårt land utsattes för dumping ansåges nödvändigt med en beredskapslagstiftning mot sådant förfarande, syntes det angeläget att denna utformades så att ingripandena begränsades till flagranta fall.

Handelskammaren i Göteborg har förklarat sig i princip icke ha något att erinra mot de av tullförhandlingskommittén ifrågasatta bestämmelserna. Beslut om tillgripande av särskilda åtgärder borde ankomma på riksdagen, när denna vore samlad, och i annat fall på Kungl. Maj:t jämlikt riksdagens bemyndigande. Handelskammaren ansåge det vidare önskvärt, att åtminstone några allmänna riktlinjer kunde uppdragas rörande det sätt på vilket skulle fastställas att förutsättningarna för ett ingripande genom antidumping- eller utjämningstullar vore för handen, och de krav, som borde uppställas på bevisningen i detta hänseende.

Skånes handelskammare har uttalat sin tillfredsställelse över att frågan om åtgärder mot dumping upptagits till dryftande av tullförhandlingskommittén och har icke något att erinra mot att en lagstiftning på området kom-

mer till stånd. Handelskammaren förutsatte att bestämmelserna i ämnet utarbetades under medverkan av representanter för näringslivets organisationer.

Kooperativa förbundet har förklarat sig anse, att dumping icke kunde förväntas i större omfattning. Under vissa förhållanden kunde emellertid dumping komma att visa inflytande på marknaden, och det vore förklarligt om hemmamarknadsindustrien inför det ovissa läget hyste betänkligheter. Förbundet ansåge att ett dumpingtullskydd måste vara så beskaffat, att det drabbade just den vara, som försåldes till ett avsevärt lägre pris än det på hemmamarknaden gällande. Detta resultat kunde icke nås med en generell tullökning, utan det torde visa sig nödvändigt att från fall till fall bedöma om dumpingtull skulle utgå. Det förefölle som om generaltullstyrelsen vore mest lämpad att fatta beslut i de fall då dumpingtull skulle uttagas. I den händelse det skulle anses olämpligt att ge generaltullstyrelsen en sådan fullmakt, borde lämpligen kommerskollegium få sig anförtrott att fatta beslut i de fall då sådan tull skulle utgå. Det skulle säkerligen vara mycket arbetskrävande för Kungl. Maj:t att pröva de individuella fallen. Att avgöra om dumpingtull i ett fall skall utgå torde vidare komma att visa sig mycket svårbedömligt, och man hade alla skäl att antaga att misstag kunde begås av vilken myndighet som än handlade ärendet. Det vore därför lämpligt, att ett Kungl. Maj:t underställt verk hade att avgöra när dumpingtull skulle utgå och att en missnöjd importör eller berörd del av näringslivet hade möjlighet att överklaga ett beslut om tillämpning av dumpingtull hos Kungl. Maj:t. Avslutningsvis har förbundet framhållit att det för dagen icke syntes vara ett problem att skydda ett land för billiga importvaror, utan problemet syntes vara att få till stånd en sänkning av de överpriser på exportvaror som nu uttoges av ett stort antal länder. I vetskaps härom ställde sig förbundet något tveksamt mot planen att införa en dumpinglag men hade dock icke velat taga ställning mot tillkomsten av en sådan.

Sveriges allmänna exportförening har förklarat sig sakna anledning att yttra sig i frågan, då densamma direkt berörde endast den svenska importen.

Sveriges grossistförbund har ifrågasatt huruvida någon lagstiftning på området överhuvud vore nödvändig men har icke velat motsätta sig tullförhandlingskommitténs förslag. Det vore emellertid av utomordentligt stor betydelse att man vid genomförandet av ett tullskydd mot dumping skapade garantier mot missbruk. En tull av ifrågavarande slag borde alltså uttagas först efter särskilt förordnande och sedan förekomsten av dumping och dess skadliga inverkan på svenskt näringsliv vederbörligen konstaterats. Sådant förordnande borde kunna meddelas efter beslut av riksdagen i varje särskilt fall. Under den tid riksdagssession icke påginge borde Kungl. Maj:t äga rätt att besluta i saken, i vilket fall emellertid riksdagens godkännande borde inhämtas så snart ske kunde.

Sveriges industriförbund har framhållit att dumping från utländskt håll för delar av svensk industri skulle kunna medföra betydande skadeverkningar. Med hänsyn härtill tillstyrkte förbundet, att en lagstiftning mot dumping infördes. Förbundet anslöte sig till tullförhandlingskommitténs förslag att denna gäves den formen, att Kungl. Maj:t erhöle bemyndigande att uttaga en antidumping- eller utjämningstull, när förekomsten av för svenskt näringsliv skadlig dumping konstaterats föreligga. Då frågor av denna natur som regel torde komma att fordra snabb handläggning, syntes det förbundet lämpligt, att bemyndigandet finge gälla även under tid då riksdagssession påginge.

Sveriges lantbruksförbund har förklarat sig icke ha något att erinra mot

innehållet i tullförhandlingskommitténs promemoria, men har riktat uppmärksamheten på de svårigheter, som i varje fall i fråga om jordbruksprodukter måste göra sig gällande vid bedömandet av huruvida s. k. premiedumping föreligger. Inom jordbruket utginge för närvarande i praktiskt taget alla länder konsument- eller producentsubventioner av växlande omfattning och efter sinsemellan mycket varierande grunder. Det syntes förbundet kunna ifrågasättas, huruvida icke såsom en beredskapsåtgärd försök borde göras att inom ramen för ITO-stadgans allmänna anvisningar söka finna vissa allmänna principer att ligga till grund för den tekniska beräkningen av de utjämningsstullar, som vid fall av premiedumping kunna bli erforderliga att tillämpa.

Kommerskollegium har för egen del anfört bland annat följande. Genom Ancey-överenskommelsen hade från svensk sida lämnats omfattande tullkoncessioner. I och med Sveriges anslutning till denna överenskommelse kunde sålunda beträffande de varuslag som härvid avsåges ej anlitas den utväg som eljest stått till buds att, om så erfordrades, vidtaga tullhöjningar för att skydda det svenska näringslivet mot utländsk dumping. Det medgivande till särskilt skydd mot dumping genom antidumping- eller utjämningsstullar som innefattades i GATT torde ha medverkat till att samförstånd med representanter för det svenska näringslivet om dessa koncessioner kunnat uppnås i den utsträckning som skett. Detta medgivande kunde också komma att allmänt utnyttjas av övriga stater för skyddslagstiftningar. Ehuru en lagstiftning till skydd mot dumping i skilda hänseenden kunde medföra olägenheter, bl. a. genom de tekniska svårigheterna att i de särskilda fallen avgöra, huruvida och i så fall i vilken utsträckning dumping föreläge, ansåge kollegium sig dock under angivna förhållanden böra förorda, att möjlighet bereddades till ingripande mot dumping inom ramen för det medgivande som lämnats i GATT.

En lagstiftning i sådant syfte måste få karaktären av en beredskapslagstiftning, som för sin tillämpning förutsatte förordnande härom i varje särskilt fall. Dyligt förordnande syntes med hänsyn till angelägenheten av att ingripande som här avses kunde ske utan dröjsmål böra ankomma på Kungl. Maj:t såväl under de tider riksdagen icke vore samlad som under riksdagsperioderna. Kungl. Maj:t syntes sålunda böra erhålla generellt myndigande att meddela nämnda förordnande.

För tillämpning av en lagstiftning av förevarande art erfordrades ett konstaterande ej blott att dumping föreläge utan även att dess verkningar vore eller kunde bli sådana att ett ingripande vore oundgängligt. De undersökningar härutinnan som måste föregå beslut i uppkommen fråga om lagstiftningens tillämpning syntes i samtliga förekommande fall böra anförtros ett statligt organ med nära kontakt med näringslivet. Såsom sådant undersökningsorgan kunde lämpligen kommerskollegium ifrågakomma.

Generaltullstyrelsen har i sitt yttrande anslutit sig till vad tullförhandlingskommittén i ämnet anfört. Därutöver har styrelsen understrukit att de åtgärder mot dumping, som kunde ifrågakomma i enlighet med avtalet, icke borde på förhand regleras genom generella föreskrifter utan borde anpassas efter förhållandena i det aktuella fallet.

Lantbruksstyrelsen förklarar sig med tillfredsställelse ha funnit, att man söker skapa garantier för att möta eventuell dumping från exportländers sida. Icke minst när det gällde trädgårdsprodukter eller lätt förstörbara vegetabilier med hög vattenhalt över huvud taget vore det nödvändigt att följa dumpingföreteelser med största uppmärksamhet.

Departementschefen.

Genom anslutning till allmänna tull- och handelsavtalet (GATT) enligt det som resultat av Annecy-förhandlingarna upprättade anslutningsprotokollet har Sverige bundit tullsatserna för en stor del av importen. Det har sålunda beräknats att de i Annecy gjorda koncessionerna beröra 47 % av den tullpliktiga och 25 % av den tullfria eller 37 % av den sammanlagda importen (räknat efter 1948 års importsiffror). För de av avtalet sålunda berörda varuslagen finnes därför icke möjlighet att i händelse av behov möta eventull dumping från utlandet genom vanlig tullhöjning. Emellertid ger avtalet enligt vad som framgår av den förut lämnade redogörelsen vissa möjligheter att ingripa mot dumpingföreteelser genom speciella tullar (antidumping- eller utjämningsstullar) som uttagas endast för de varor som verkligen utgöra föremål för dumping.

Tillämpningen av tullar av detta slag kan otvivelaktigt vara förenad med betydande svårigheter. Jag anser det emellertid icke uteslutet att situationer kunna uppstå, då vi trots detta ändå få begagna oss av denna möjlighet för att söka mildra de rubbningar, som dumpingföreteelser kunna medföra för vissa delar av vårt näringsliv. Tanken har även accepterats av remissinstanserna och flertalet av dessa ha uttalat sig för åtgärder i sådan riktning.

På grund av det anförda förordrar jag att möjligheter till påläggande av antidumpingtullar nu tillskapas. Med hänsyn bland annat till avsaknaden å svensk sida av erfarenhet rörande tillämpningen av dylika tullar är jag dock icke beredd att, såsom vissa av de hörda näringsorganisationerna synas ha förutsatt, framlägga förslag till detaljerade bestämmelser i ämnet utöver de i Havana-stadgan och i allmänna tull- och handelsavtalet lämnade reglerna. De åtgärder som kunna påkallas bära, inom ramen för nämnda regler, anpassas efter förhållandena i det aktuella fallet. Ingripande av detta slag bör kunna ske i fråga om såväl avtalsbundna som icke avtalsbundna positioner.

För att de möjligheter till ingripande mot dumping, som stadgan och avtalet erbjuda, skola kunna utnyttjas i sådana fall, då ett ingripande befinnes nödvändigt, torde det emellertid, såsom tullförhandlingskommittén framhållit, vara angeläget, att erforderliga åtgärder kunna vidtagas så snabbt som möjligt. Kungl. Maj:t torde för detta ändamål bära utverka bemyndigande att förordna om uttagande av antidumping- eller utjämningsstull enligt stadgans och avtalets regler. Det må framhållas att ett bemyndigande för Kungl. Maj:t att förordna om tullhöjning icke är någon nyhet för svenska förhållanden, då Kungl. Maj:t enligt förordningen den 22 april 1949 angående rätt för Konungen att åsätta särskild tullavgift redan äger vissa befogenheter i detta hänseende. Såsom anförts i den av tullförhandlingskommittén överlämnade promemorian torde emellertid denna förordning icke lämpligen kunna utnyttjas för nu ifrågavarande ändamål, utan bemyndigande för Kungl. Maj:t att förordna om uttagande av

antidumping- och utjämningstullar bör meddelas i särskild författning. Frågan huruvida detta bemyndigande bör gälla generellt eller endast då riksdagssession ej pågår har varit föremål för delade meningar i de avgivna remissvaren. Förordnande om tullar av ifrågavarande slag torde emellertid närmast få anses som en verkställighetsåtgärd och är knappast av natur att påkalla riksdagens prövning i varje särskilt fall, varför jag ansluter mig till den i tullförhandlingskommitténs promemoria uttalade och av bl. a. kommerskollegium biträdda uppfattningen att bemyndigandet bör äga generell giltighet. För att undvika skadeverkningar under den tid, som erfordras för närmare utredning i dumpingfrågor, bör förordnande av här avsett slag, då skäl därtill äro, kunna meddelas provisoriskt i avvaktan på utredningens slutförande. Skulle utredningen icke föranleda definitivt förordnande, bör det provisoriska förordnandet förfalla och återbetalning ske av tullbelopp, som erlagts i anledning av detta förordnande.

Det föreslagna bemyndigandet torde, med hänsyn till att erfarenheter rörande tullar av ifrågavarande slag ännu så länge saknas, böra givas allenast begränsad giltighetstid, förslagsvis under tre år.

I överensstämmelse med vad sålunda anförts har inom finansdepartementet upprättats förslag till *förordning angående rätt för Konungen att förordna om uttagande av antidumping- och utjämningstullar*.

Föredragande departementschefen hemställer härefter, att nämnda förslag måtte genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

B. Sandberg.

Bilaga.

(Översättning.)

Utdrag av Havana-stadgan.

ARTICLE 34.

Anti-dumping and countervailing duties.

1. The Members recognize that dumping, by which products of one country are introduced into the commerce of another country at less than the normal value of the products, is to be condemned if it causes or threatens material injury to an established industry in a Member country or materially retards the establishment of a domestic industry. For the purposes of this Article, a product is to be considered as being introduced into the commerce of an importing country at less than its normal value, if the price of the product exported from one country to another

(a) is less than the comparable price, in the ordinary course of trade, for the like product when destined for consumption in the exporting country, or,

(b) in the absence of such domestic price, is less than either

(i) the highest comparable price for the like product for export to any third country in the ordinary course of trade, or

(ii) the cost of production of the product in the country of origin plus a reasonable addition for selling cost and profit.

Due allowance shall be made in each case for differences in conditions and terms of sale, for differences in taxation, and for other differences affecting price comparability.

2. In order to offset or prevent dumping, a Member may levy on any dumped product an anti-dumping

ARTIKEL 34.

Antidumping- och utjämningsstullar.

1. Medlemmarna erkänna att dumping, varigenom ett lands produkter införs på marknaden i ett annat land till lägre pris än varornas normala värde, bör fördömas, om den förorsakar eller hotar att förorsaka väsentlig skada å en i ett medlemsland befintlig industri eller avsevärt försenar upprättandet av en inhemsk industri. Vid tillämpningen av denna artikel skall en vara anses införd på marknaden i ett importland till lägre pris än dess normala värde, om priset på den vara som exporteras från ett land till ett annat:

a) är mindre än det jämförbara pris, som vara av samma slag i den normala handeln betingar, då den är avsedd för konsumtion i exportlandet, eller

b) i frånvaro av dylikt hemmamarknadspris, är mindre än antingen

i) högsta jämförbara pris för vara av samma slag vid export till tredje land i normal handel, eller

ii) varans produktionskostnad i ursprungslandet med skäligt tillägg för försäljningskostnader och vinst.

Vederbörlig hänsyn skall i varje fall tagas till olikheter i försäljningsvillkor, olikheter i beskattning samt andra olikheter som påverka prisernas jämförbarhet.

2. För att uppväga eller hindra dumping äger medlem pålägga varje dumpad vara en antidumpingtull,

duty not greater in amount than the margin of dumping in respect of such product. For the purposes of this Article, the margin of dumping is the price difference determined in accordance with the provisions of paragraph 1.

3. No countervailing duty shall be levied on any product of any Member country imported into another Member country in excess of an amount equal to the estimated bounty or subsidy determined to have been granted, directly or indirectly, on the manufacture, production or export of such product in the country of origin or exportation, including any special subsidy to the transportation of a particular product. The term "countervailing duty" shall be understood to mean a special duty levied for the purpose of offsetting any bounty or subsidy bestowed, directly or indirectly, upon the manufacture, production or export of any merchandise.

4. No product of any Member country imported into any other Member country shall be subject to anti-dumping or countervailing duty by reason of the exemption of such product from duties or taxes borne by the like product when destined for consumption in the country of origin or exportation, or by reason of the refund of such duties or taxes.

5. No product of any Member country imported into any other Member country shall be subject to both anti-dumping and countervailing duties to compensate for the same situation of dumping or export subsidization.

6. No Member shall levy any anti-dumping or countervailing duty on the importation of any product of another Member country unless it determines that the effect of the dumping or subsidization, as the case may be, is such as to cause or threaten material injury to an established domestic industry, or is such as to retard materially the establishment of a do-

som icke uppgår till högre belopp än dumpingmarginalen å varan i fråga. Vid tillämpningen av denna artikel utgör dumpingmarginalen den pris-skillnad, som beräknats i enlighet med bestämmelserna i moment 1.

3. Utjämningstull skall icke påläggas en produkt från ett medlemsland, vilken införes till annat medlemsland, utöver ett belopp som är lika med den uppskattade premie eller subvention, som befunnits utgå i ursprungs- eller exportlandet, direkt eller indirekt, för tillverkning, produktion eller export av dylik vara, inbegripet särskild subvention för transport av en viss produkt. Uttrycket »utjämningstull» skall förstås såsom avseende en särskild tull, pålagd i syfte att uppväga premie eller subvention, som direkt eller indirekt beviljats för tillverkning, produktion eller export av någon vara.

4. En produkt från ett medlemsland, vilken införes till annat medlemsland, skall icke vara underkastad antidumping- eller utjämnings-tull på grund av att den undantages från tullar eller skatter, som åvila samma produkt då den är ämnad för konsumtion i ursprungs- eller exportlandet, eller på grund av återbäring av sådana tullar eller skatter.

5. En produkt från ett medlemsland, vilken införes till annat medlemsland, skall icke vara underkastad både antidumping- och utjämnings-tull för att möta ett och samma läge, som uppkommit genom dumping eller exportsubventionering.

6. Medlem skall icke pålägga importen av en produkt från annat medlemsland antidumping- eller utjämningstull med mindre den finner, att dumpingen eller subventioneringen, vilketdera som är fallet, förorsakar eller hotar att förorsaka väsentlig skada å en befintlig inhemsk industri eller avsevärt försenar upprättandet av en inhemsk in-

mestic industry. The Organization may waive the requirements of this paragraph so as to permit a Member to levy an anti-dumping or countervailing duty on the importation of any product for the purpose of offsetting dumping or subsidization which causes or threatens material injury to an industry in another Member country exporting the product concerned to the importing Member country.

7. A system for the stabilization of the domestic price or of the return to domestic producers of a primary commodity, independently of the movements of export prices, which results at times in the sale of the commodity for export at a price lower than the comparable price charged for the like commodity to buyers in the domestic market, shall be presumed not to result in material injury within the meaning of paragraph 6 if it is determined by consultation among the Members substantially interested in the commodity concerned that:

(a) the system has also resulted in the sale of the commodity for export at a price higher than the comparable price charged for the like commodity to buyers in the domestic market, and

(b) the system is so operated, either because of the effective regulation of production, or otherwise, as not to stimulate exports unduly or otherwise seriously prejudice the interests of other Members.

Interpretative Notes ad Article 34.

Paragraph 1.

Hidden dumping by associated houses (that is, the sale by an importer at a price below that corresponding to the price invoiced by an exporter with whom the importer is associated, and also below the price in the exporting country) constitutes

dustri. Organisationen må medgiva undantag från bestämmelserna i detta moment för att tillåta en medlem att pålägga importen av en vara anti-dumping- eller utjämningstull i syfte att motverka dumping eller subventionering, som förorsakar eller hotar att förorsaka väsentlig skada å en industri i annat medlemsland som exporterar ifrågavarande produkt till det importerande medlemslandet.

7. Ett system för stabilisering av det inhemska priset å eller de inhemska producenternas inkomst av en råvara, oberoende av exportprisets växlingar, vilket stundom har till följd att varan försäljes för export till lägre pris än det jämförbara pris som begäres för samma vara vid försäljning till köpare på den inhemska marknaden, skall förutsättas icke medföra väsentlig skada i den mening som avses i moment 6, om det genom samråd mellan de medlemmar som hava väsentligt intresse av ifrågavarande produkt fastslagits:

a) att systemet även haft till följd att varan försålts för export till ett högre pris än det jämförbara pris som begäres för samma vara vid försäljning till köpare på den inhemska marknaden, och

b) att systemet antingen genom effektiv reglering av produktionen eller på annat sätt tillämpas så att det icke otillbörligt stimulerar exporten eller annorledes allvarligt skadar andra medlemmars intressen.

Förklarande anmärkningar till artikel 34.

Moment 1.

Förtäckt dumping genom samverkande företag (d. v. s. försäljning genom en importör till lägre pris än som motsvarar det pris som fakturerats av en med importören samverkande exportör och jämväl under priset i exportlandet) innebär en form av

a form of price dumping with respect to which the margin of dumping may be calculated on the basis of the price at which the goods are resold by the importer.

Paragraphs 2 and 3.

Note 1.

As in many other cases in customs administration, a Member may require reasonable security (bond or cash deposit) for the payment of anti-dumping or countervailing duty pending final determination of the facts in any case of suspected dumping or subsidization.

Note 2.

Multiple currency practices can in certain circumstances constitute a subsidy to exports which may be met by countervailing duties under paragraph 3 or can constitute a form of dumping by means of a partial depreciation of a country's currency which may be met by action under paragraph 2. By "multiple currency practices" is meant practices by governments or sanctioned by governments.

prisdumping, med avseende å vilken dumpingmarginalen må beräknas på grundval av det pris till vilket varorna återförsäljas av importören.

Momenten 2 och 3.

Anmärkning 1.

Liksom i många andra fall i tullpraxis må medlem kräva skälig säkerhet (garantiförbindelse eller konstant deposition) för betalning av antidumping- eller utjämningstull i avvaktan på det slutliga fastställandet av omständigheterna i fall av misstänkt dumping eller subventionering.

Anmärkning 2.

Förfaranden med manipulerade växelkurser kunna under vissa omständigheter innebära en subventionering av exporten, vilken kan mötas genom utjämningstullar enligt moment 3, eller en form av dumping genom partiell depreciering av ett lands valuta, vilken kan mötas genom åtgärd enligt moment 2. Med »förfaranden med manipulerade växelkurser» avses av regeringar tillämpade eller sanktionerade förfaranden.